

Dosarul nr. 2ra-2381/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

15 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Russu și Lilia Russu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe acțiuni „CET-Nord” împotriva lui Ivan Russu și Liliei Russu cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică,

împotriva deciziei din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Russu și Lilia Russu și a fost menținută hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

constată:

La data de 08 august 2017 SA „CET-Nord” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Russu și Liliei Russu cu privire la încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică.

În motivarea acțiunii a indicat, că apartamentul nr. 21 din str. Suceava, mun. Bălți a fost deconectat integral de la sistemul de centralizată de energie termică și respectiv întreruptă încălzirea apartamentului și calcularea plăților pentru energia termică în baza Actului de deconectare nr.2149-1 din 13 octombrie 2005.

A menționat că în perioada 01 octombrie 2014-01 mai 2017 pierderile normative la apartamentul pârâților au constituit 5048,72 de lei. Calculul a fost efectuat în mărime de 20 % pentru perioada 01 octombrie 2014-31 martie 2016 și 10 % pentru perioada 01 octombrie 2016-24 martie 2017.

A susținut că conform Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 cu modificările ulterioare prin Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011, plata pentru încălzire pe parcursul sezonului rece trebuie să fie achitată totalmente în termen de până la 01 august al anului de gestiune.

A afirmat reclamantul că la data de 02 iunie 2017 a fost adresată o petiție pârâților, cu cerința de a achita datoria creată în termen de 7 zile, însă nu a fost soluționată până la depunerea cererii de chemare în judecată.

A solicitat încasarea din contul pârâților în beneficiul SA „CET-Nord” a datoriei pentru pierderile normative de energie termică în mărime de 5 048, 72 de lei și a sumei de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central acțiunea depusă de SA „CET-Nord” a fost admisă. A fost încasat în mod solidar de la Ivan Russu și Lilia Russu a sumei de 5048, 72 de lei cu titlu de datorie pentru pierderile normative de energie termică și a sumei de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Ivan Russu și Lilia Russu și a fost menținută hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la data de 13 octombrie 2005 apartamentul apelanților Ivan Russu și Lilia Russu a fost deconectat integral de la încălzirea centralizată, fiind întocmit Actul de decontare nr. 2149-1 din 13 octombrie 2005.

Prin urmare, Colegiul a stabilit că prin actul de decontare a apartamentului de la sistema centrală de încălzire a apelanților s-au încetat relațiile de furnizare directă a energiei termice, fără însă a afecta relațiile de furnizare indirectă a energiei termice prin țevile de tranziție a magistralelor termice în conformitate cu prevederile pct. 8¹ al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării acestora la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și modificat prin Hotărârea Guvernului nr. 707 din 20 septembrie 2011.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect din calculele desfășurate prezentate de SA „CET-Nord” datoria pentru pierderile normative în sumă de 5048,72 de lei, pentru perioada 01 octombrie 2014 - 31 martie 2016, calculul fiind efectuat în mărime de 20%, iar pentru perioada 01 octombrie 2016-24 martie 2017 în mărime de 10 %.

Totodată, instanța de apel a constatat că apartamentul apelanților este situat într-un bloc locativ format din nouă etaje și cuprinde elementele constitutive pentru calcularea pierderilor normative de energie termică, astfel acesta este parte componentă și indispensabilă a blocului locativ, are caractere tehnice comune imobilului din care face parte, care generează efecte juridice prescrise în mod imperativ de lege care au fost sau trebuie să fie perceput de ultimii când au devenit titulari ai dreptului de proprietate a apartamentului în cauză.

În consecință s-a stabilit că SA „CET-Nord” este îndreptățit să pretindă plata pentru pierderile normative de energie termică în baza calculelor și facturilor eliberate în acest sens.

La data de 05 septembrie 2018, Ivan Russu și Lilia Russu au declarat recurs împotriva deciziei din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece prima instanță și instanța de apel nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite circumstanțele ca fiind stabilite, au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material, au fost încălcate normele de drept procesual, a fost încălcat principiul dreptului la un proces echitabil, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor temeiurilor invocate în cererea de apel.

Au indicat că SA „CET-Nord”, contrar normelor legale, pretinde la o plata pentru servicii neprestate, or, apartamentul ce le aparține cu drept de proprietate a fost deconectat integral de la sistema centralizată de încălzire, astfel dâșii nu beneficiază de serviciile SA „CET-Nord” lipsind legătura juridică și ca rezultat raportul material litigios.

Au susținut că instanța de apel și-a întemeiat soluția făcând referire la prevederile ar. 512, 572, 971 Cod civil, norme ce țin de obligații reale și existente în baza unui contract valabil încheiat ce ar prevedea drepturi și obligații între părțile contractante, or, în pofida normelor enunțate între recurenți și SA „CET-Nord” nu există un raport obligațional.

Au reținut că recurenții nu au încheiat cu intimatul un contract de prestarea serviciilor de furnizare a energiei termice, care ar reglementa raportul juridic, iar intimatul nu poate pretinde achitarea datoriei doar în baza bonului de plată, fără a confirma că serviciile au fost prestate.

Au afirmat că nu sunt beneficiari ai serviciilor prestate de SA „CET-Nord” și nu cad efectiv sub normele legale la care face referire intimatul.

Au considerat că prima instanță nu și-a motivat hotărârea prin faptul că nu a dat o apreciere probelor prezentate de apelanți, iar instanța de apel nu a îndeplinit obligațiile impuse de art. 373 alin. (2) CPC și anume admiterea unor probe și respingerea altor probe, preferința unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 03 august 2018, fapt confirmat prin semnarea acestuia în materialele dosarului (f.d.89, verso).

Astfel, recursul, declarat la data de 04 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ivan Russu și Lilia Russu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ivan Russu și Lilia Russu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivan Russu și Lilia Russu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ivan Russu și Lilia Russu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic